

ΠΑΙΔΕΣ ΤΑΞΕΙ;

η μαθητική μας εφημερίδα

Φύλλο 2^ο

Ιούνιος 2012

ΠΩΣ ΝΑ ΚΡΥΦΤΕΙΣ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ; ΕΤΣΙ ΚΙ ΑΛΛΙΩΣ ΤΑ ΞΕΡΟΥΝ ΟΛΑ...

Πολλοί νομίζουν ότι επειδή τα παιδιά συχνά αντιδρούν με αδιαφορία σε ό,τι συμβαίνει γύρω τους, δεν σκέφτονται κιόλας. Μεγάλο λάθος! Συχνά με τις κρίσεις που διατυπώνουν για τα όσα συμβαίνουν γύρω τους αλλά και τις ερωτήσεις που κάνουν, δείχνουν πως μαθαίνουν σιγά σιγά να γίνονται ενεργοί και σκεπτόμενοι άνθρωποι. Και συχνά αποτυπώνουν τις σκέψεις τους σε στιχάκια όπως αυτά που θα διαβάσετε στην 2^η σελίδα...

ΕΠΙΣΗΣ ΔΙΑΒΑΣΤΕ...

ΤΡΙΗΜΕΡΗ!!!!!!ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ

Μαμάδες: πλάσματα από άλλον πλανήτη	Παιδιά μόνα στο σχολείο. Γιατί;	Κάπνισμα στην εφηβεία: μαγκιά ή θάνατος;
Πώς τα κακομαθημένα παιδιά γίνονται δυστυχείς έφηβοι	Τρίτη γυμνασίου: Ένα τέλος, μια αρχή	Βεντέτα στην Κρήτη: ο νόμος του αίματος

ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ... Βιβλιοφάγοι στο σχολείο μας, Τα παράπονα ενός μπλε κάδου, Μεταλλαγμένα, Ανέκδοτα, Ταινίες, Βιβλιοπροτάσεις, Σταυρόλεξο, Παράξενα και άλλα πολλά!

ΣΚΕΨΕΙΣ

Είναι γνωστή σε όλους μας
Η κρίση όπου ζούμε
Γι' αυτό και γίνεται αφορμή
Λίγο γι' αυτή να πούμε

Μια μέρα που όλοι ήθελαν
Τα δάνεια να πληρώσουν
Κατάλαβαν πως τίποτα
Δεν είχαν για να δώσουν

Βάλαν τα χέρια τους βαθιά
Και άδειασαν τις τσέπες
Τα χρέη τους κατέλαβαν
Σπίτια και μεζονέτες

Ανοίγουν το ράδιο
Και ακούνε το Γιωργάκι
Να λέει για τη Τρόικα
Και το μνημονιάκι

Διαμαρτύρεται ο λαός
Χαράτσια να πληρώσει
Και κάθε μέρα πιο πολύς
Την κρίση να βιώνει

Όμως μαζί με όλα αυτά
Πεθαίνουν τα όνειρά τους
Που γίνονται κι αυτά καπνός
Μαζί με τα λεφτά τους

Χαράκτηκαν μες την καρδιά
Και τώρα μας τα αρπάζουν
Αφήνοντας το μέλλον μας
Σαν πλοία που βουλιάζουν

Κάνοντας μια αναδρομή
Πριν μερικά χρονάκια
Θα δούμε ότι οι Έλληνες
Γλεντούσαν στα μπαράκια

Τώρα λοιπόν καλούμαστε
Να απολογηθούμε, γιατί
Όπως λέει κι ο Πάγκαλος
Όλοι μας τα χρωστούμε

Ας πάρουμε ένα μάθημα
Και ας ξεσηκωθούμε
Κι όταν ορθοποδήσουμε
Όλοι μαζί ας σκεφτούμε

Τα όρια που έπρεπε
Χρόνια να 'χουμε βάλει
Να τα κρατήσουμε σφιχτά
Κανείς να μην τα βγάλει

Και αντίο θέλοντας να πω
Εγώ σας συμβουλεύω
Να μη σκοτώσετε ποτέ
Τις λέξεις που σας λέγω

Ελπίδα, αγάπη και χαρά
Το γέλιο να σκορπίζει
Κι όλες τις πίκρες της ζωής
Πάντα θα τις σκορπίζει

Για την Ελλάδα

Ένδοξη χώρα του λαού
Που όλοι σε θαυμάζουν
Σε έβαλαν στο στόχαστρο
Και σε εξουσιάζουν

Με κόπο όσα αποκτήσαμε
Τώρα μας αφαιρούνε
Και τα νησιά μας θέλουν
Δικά τους να γενούνε

Πολιτισμό και ιδανικά
Θέλουν να διαγράψουν
Και προσπαθούν επιτυχώς
Να σε υποβιβάσουν

Πάντοτε όμως θα 'σαι εσύ
Του κόσμου η ηλιαχτίδα
Που θα φωτίζεις τις καρδιές
Όλων, γλυκιά πατρίδα.

Όλγα Κοτρωνάκη Β4

ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ, ΜΙΑ ΑΡΧΗ

Το τέλος μιας σχολικής χρονιάς πλησιάζει. Για κάποιους από εμάς κλείνει ένα κεφάλαιο της ζωής μας και ανοίγει ένα καινούργιο. Έτσι τα συναισθήματα είναι ανάμεικτα μιας και είχαμε πια συνηθίσει, είχαμε προσαρμοστεί, είχαμε μάθει τα «κατατόπια», ήμασταν επιτέλους οι μεγάλοι του σχολείου.... Τρία χρόνια πως πέρασαν έτσι... Με χαρές, λύπες, γέλια, κλάματα, άγχη, αστεία, πλάκες. Οι περισσότεροι καθηγητές πια μας ξέρουν και τους ξέρουμε. Με κάποιους ήρθαμε πιο κοντά και οι σχέσεις μας έγιναν κάτι παραπάνω από την τυπική σχέση μαθητή – καθηγητή. Αυτό προκαλεί σίγουρα κάποια θλίψη και στεναχώρια, αφού ήρθε η ώρα σιγά σιγά να φύγουμε. Μεγαλύτερη όμως είναι η στεναχώρια που προκαλεί ο αποχωρισμός από τους συμμαθητές και τις συμμαθήτρές μας. Είναι τα παιδιά με τα οποία τρία χρόνια τώρα μοιραστήκαμε μαζί τους σκέψεις, χαρές, λύπες, δεθήκαμε και κατά πάσα πιθανότητα θα απομακρυνθούμε αφού δεν θα είμαστε όλοι στο ίδιο Λύκειο.

Πάντως νομίζω, πως όλα κύλησαν πολύ όμορφα. Το κεφάλαιο γυμνάσιο σιγά σιγά κλείνει... Ένα τέλος και μια νέα αρχή. Όπως κάθε μετάβαση θα έχει και αυτή τις δυσκολίες της. Η Γ' γυμνασίου είναι μια τάξη κλειδί αφού μέχρι να τελειώσουμε θα πρέπει να έχουμε πάρει κάποιες σημαντικές αποφάσεις για το μέλλον τους. Μετάβαση είναι το «πέρασμα» από μια γνωστή κατάσταση σε μια άλλη, άγνωστη για εμάς. Έτσι τα βλέπω κάπως σκούρα τα πράγματα.

Πως θα γίνουμε πάλι πρωτάκια;

Αποπροσανατολισμένοι σ' ένα καινούργιο περιβάλλον όχι πια και τόσο οικείο.... Ή μάλλον καθόλου οικείο και ευχάριστο με τόσα πολλά που ακούγονται. « Στο λύκειο τελείωσαν τα ψέματα» λένε κάποιοι «Είναι πολύ πιο αυστηρά τα πράγματα» συμπληρώνουν άλλοι. Ειδικά τώρα με το νέο σύστημα τους έχουν κατατρομάξει. Δεν ξέρουμε πια τι να περιμένουμε. Και όχι μόνο εμείς που τελειώνουμε τώρα, αλλά και για τους επόμενους τα πράγματα φαίνονται χειρότερα.

Λοιπόν παιδιά καταλάβετε, τα ψέματα τελείωσαν. Πρέπει να βάλουμε τα δυνατά τους ενόψει βέβαια και των καινούργιων μέτρων. Έτσι, ούτε λίγο ούτε πολύ τα πράγματα θα δυσκολέψουν και για εμάς αλλά και για τις οικογένειες μας και η παραπαιδεία θα δίνει και θα παίρνει.

Πάντως, όπως και να έχει, για τους περισσότερους από εμάς το γυμνάσιο θα μείνει μια γλυκιά ανάμνηση και θα έχουμε να θυμόμαστε μόνο όμορφες στιγμές. Όσον αφορά τα νέα δεδομένα που μας περιμένουν, θα πρέπει να πορευτούμε βλέποντας το μέλλον αισιόδοξα, χωρίς απογοήτευση, έχοντας θετικές σκέψεις.

Χατζηδάκη Έλενα Γ4

ΠΑΙΔΙΑ... ΜΟΝΑ

Κάνοντας μια βόλτα στο προαύλιο του σχολείου (και όχι μόνο) βλέπει κάποιος πολλά παιδιά να είναι μόνα.

Κάθονται μόνα τους γωνίες του σχολείου, είτε στο προαύλιο είτε στο μέσα στο σχολείο. Για τα παιδιά αυτά υπάρχουν

δύο επιλογές αντιμετώπισης από εμάς τους υπόλοιπους. Η καλή και η κακή. Η καλή περίπτωση είναι όταν αυτά τα παιδιά περνούν απαρατήρητα. Η κακή περίπτωση είναι όταν δέχονται, από μερικά παιδιά, κοροϊδία.

Όπως αναφέρεται και πιο πάνω, πολλοί έχουμε δει παιδιά μόνα, τους δεν ξέρουμε τον λόγο που συμβαίνει αυτό. Ας δούμε, λοιπόν, τους λόγους:

- τα οικογενειακά προβλήματα: οι πιθανοί τσακωμοί των γονιών κάνουν το παιδί να σκεφτεί ότι δεν

μπορεί να μιλήσει σε κανέναν γι' αυτό. Πιστεύει ότι κανένας δε θα το καταλάβει και δε θα μπορέσει να το υποστηρίξει. Έτσι κλείνεται στον εαυτό του και αποφεύγει τα άλλα παιδιά.

- η εξωτερική εμφάνισή τους, οδηγεί κάποια παιδιά στο να τα κοροϊδεύουν. Θεωρούν αστείο κάποιο πρόβλημα που έχει ένα παιδί με την εμφάνισή του.

- μερικά παιδιά έχουν υποστεί την κοροϊδία και από το δημοτικό και φοβούνται να τη δεχτούν και στο γυμνάσιο. Γι' αυτό προτιμούν να είναι μόνα.

Εμείς πρέπει να βοηθήσουμε αυτά τα παιδιά. Να τους δείξουμε ότι τα καταλαβαίνουμε και ότι μπορούμε να τα υποστηρίξουμε. Ότι δεν μετράει η εξωτερική εμφάνιση αλλά ο χαρακτήρας τους. Να πάψουμε να τα κοροϊδεύουμε και να αρχίσουμε να τα αντιμετωπίζουμε τους τα υπόλοιπα παιδιά, γιατί είναι τους όλα τα παιδιά. Θα μπορούσαμε να τα εμψυχώσουμε, ώστε να συμμετάσχουν σε ομαδικές δραστηριότητες του σχολείου, σε όποιες εκείνα θέλουν.

Εάν, παρόλα αυτά, ένα παιδί εξακολουθεί να είναι απόμακρο, δεν είναι ανάγκη να το πιέσουμε. Το παιδί μπορεί να τηλεφωνήσει και στη γραμμή «Μαζί για το παιδί». Έτσι, ποτέ δεν θα είναι μόνο. Πάντα θα έχει κάποιον να μιλήσει.

Η γραμμή «Μαζί για το παιδί» λειτουργεί 5 ημέρες την εβδομάδα, από Δευτέρα έως Παρασκευή 9:00 το πρωί με 21:00 το βράδυ.

Ελένη Ιατρούδη Β1

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ: γιατί μας αρέσει;

Πολλά παιδιά περιμένουν ολόκληρη την χρονιά για να πάνε τριήμερη. Αλλά τελικά είναι τόσο σημαντική όσο λένε; Αλήθεια τι είναι τελικά η περιβόητη τριήμερη; Η τριήμερη είναι μια ευκαιρία για τα παιδιά να ξεφύγουν για λίγο από την οικογένεια τους, τις υποχρεώσεις τους και να περάσουν λίγο χρόνο με τους φίλους τους. Είναι μια καλή ευκαιρία να δουν καινούργια πράγματα και καινούργιους τόπους να ξεφύγουν από την μονοτονία τους ζωής τους. Και πάνω από όλα διασκεδάζουν με την παρέα τους. Όμως πολλοί καθηγητές έρχονται πιο κοντά τους μαθητές διασκεδάζοντας μαζί με τα παιδιά. Άλλωστε είναι μια καλή ευκαιρία να μάθουν κι αυτοί νέους τόπους. Μια εκδρομή είναι πάντα εκπαιδευτική, γιατί κατά την διάρκεια τους μαθαίνουμε νέα πράγματα, νέους τόπους και ανθρώπους. Μαθαίνουμε λοιπόν βιωματικά

και τους είναι καλύτερος τρόπος από το να ακούμε μόνο τους καθηγητές τους και να παπαγαλίζουμε τα σχολικά βιβλία και αυτό είναι καλό πράγμα για τους μαθητές και για τους καθηγητές φυσικά. Στης μέρες τους πολλά παιδιά χάνουν την ευκαιρία να πάνε τριήμερη λόγω της οικονομικής κρίσης. Πολλές οικογένειες δυσκολεύονται να αφήσουν τα παιδιά να πραγματοποιήσουν την εκδρομή αφού δεν έχουν χρήματα ούτε για τα βασικά και έτσι τα παιδιά αναγκάζονται να την χάσουν.

Κατά την γνώμη μου η τριήμερη είναι μια πολύ ωραία εμπειρία και όλα τα παιδιά θα έπρεπε να την ζήσουν. Γιατί όσος καιρός και να περάσει θα τους μείνει αξέχαστη.

Κορίνα Παπάλα Γ3,
Γιάννης Βλαχάκης Γ1

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ: ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ- ΝΑΥΠΛΙΟ – ΜΥΚΗΝΕΣ – ΑΘΗΝΑ (ΒΟΥΛΗ)

Αχ αυτή η εκδρομή! Για μήνες την ονειρευόμασταν, ύστερα κόντεψε να χαθεί εξαιτίας αλλαγών στη νομοθεσία, αλλά αφού βρέθηκε τρόπος να την πραγματοποιήσουμε εντάσσοντας στο πρόγραμμά μας την Βουλή, δρομολογήθηκε για το Μάρτιο. Αφού μετρήσαμε τις ώρες μέχρι την αναχώρηση, φτιαχτήκαμε, ψωνίσαμε, ενθουσιαστήκαμε, ρίξαμε μαύρο δάκρυ γιατί έπρεπε να αναβληθεί λόγω απεργίας των ναυτεργατών. Θρίλερ μέχρι να ξαναδρομολογηθεί. Τελικά προγραμματίστηκε εκ νέου για τις 2 Απριλίου, πράγμα που μας βγήκε σε καλό, γιατί ο καιρός θα ήταν οπωσδήποτε καλύτερος, θα είχαν αναρρώσει τα μισά παιδιά από τις γρίπες του χειμώνα και αμέσως μετά θα ήταν οι διακοπές του Πάσχα. Όλα καλά λοιπόν. Παρότι η μία λιγότερη μέρα μας κακοφάνηκε, μας αντάμειψαν οι άλλες.

Λιμάνι Ηρακλείου. Οι γονείς με αγωνία χαιρετούν τα βλαστάρια τους αφού πρώτη φορά τα αφήνουν μόνα τους για τόσες μέρες. Τα αναλαμβάνουν όμως οι καθηγητές τους κι έτσι το άγχος μετριάζεται. Στο καράβι ένταση μέχρι να τακτοποιηθούμε, αλλά όταν βρισκόμαστε με τους φίλους μας το βράδυ πέρασε με παρεούλες, κουβέντα γέλιο και τις συνεχείς υποδείξεις των συνοδών μας, έτσι ώστε να μην ενοχλούμε, αλλά και να ξεκουραστούμε. Την επόμενη μέρα, με ελάχιστο ύπνο μπήκαμε στα λεωφορεία για Ναύπλιο. Πρώτη στάση, η Επίδαυρος, Δέος! Τι παράξενο μέρος! Δασωμένο, ήσυχο, με απίστευτη ακουστική, σου προκαλεί αίσθημα περηφάνιας για τα δημιουργήματα των προγόνων μας. Πώς χάθηκαν όλα αυτά τα θαυμαστά έργα; Γιατί σήμερα δεν γεννιούνται νέα; Στο χώρο αυτό τον ιερό (μάθαμε ότι ξεκίνησε η λειτουργία του από το ιερό του Ασκληπιού που υπήρχε εκεί) είχαμε την ευκαιρία να δραματοποιήσουμε και ένα μικρό απόσπασμα από την «Ελένη» του Ευριπίδη αλλά και να απολαύσουμε τον κύριο Καπετανάκη σε ένα απόσπασμα από τους «Πέρσες» του Αισχύλου.

Δεύτερη στάση, Μυκήνες. Εκεί περπατήσαμε στα απομεινάρια μιας εποχής ακμής του μυκηναϊκού πολιτισμού, με εμφανή την επίδειξη ισχύος των τότε βασιλιάδων και του πολεμοχαρή χαρακτήρα του πολιτισμού τους. Ογκώδη κτίσματα, τάφοι που επιδιώκουν την αιώνια τιμή των ενταφιασμένων, δομή των ανακτόρων στην οποία κυριαρχεί η δύναμη του ενός! Ελάχιστα στοιχεία μαρτυρούσαν την ύπαρξη πνευματικού πολιτισμού. Σε πλήρη αντίθεση με την Επίδαυρο. Μετά την επίσκεψη, για να ολοκληρωθεί η εντύπωση ότι τα υλικά αγαθά κυριαρχούν στις Μυκήνες, φάγαμε σε ένα κοντινό, χλιδατό εστιατόριο!

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ (συνέχεια)

Κι επιτέλους, νωρίς το απόγευμα φτάσαμε στο υπέροχο Ναύπλιο. Ξεκουραστήκαμε, κάναμε βόλτες, θαυμάσαμε τα ωραία νεοκλασσικά κτήρια, τις ιστορικές πλατείες. την παραλία απ' την οποία αγναντεύεις το μπούρτζι, ψωνίσαμε, και αφού, γυρίζοντας στο ξενοδοχείο- το οποίο μάλιστα ήταν όλο δικό μας ! - φορέσαμε τα καλά μας, ετοιμαστήκαμε για την μεγάλη έξοδο... η οποία τελικά δεν μας αντάμειψε και τόσο, αφού ούτε χορέψαμε, ούτε καλοχωρέσαμε, γιατί ο χώρος ήταν πολύ μικρός.

Την άλλη μέρα το πρωί παρακολουθήσαμε ένα πρόγραμμα ξενάγησης στο Ναύπλιο, όπου είδαμε την πόλη με τα μάτια της Ιστορίας, κάτι πραγματικά ιδιαίτερο, και περπατήσαμε στο Παλαμήδι το θρυλικό κάστρο του Ναυπλίου με καταπληκτική θέα σε όλη την Αργολίδα. Έπρεπε να φύγουμε όμως άρον- άρον για την Βουλή, κι έτσι αντί Ναύπλιο!

Φτάσαμε στη Βουλή νωρίς το απόγευμα και ξεναγηθήκαμε στους χώρους της με επισημότητα αλλά δυστυχώς δεν μας δόθηκε η ευκαιρία να παρακολουθήσουνε μια συνεδρίαση της βουλής παρά μόνο στο τέλος της. Πριν την αναχώρηση για τον Πειραιά περάσαμε και από τον Εθνικό κήπο, αληθινή όαση στο κέντρο της Αθήνας.

Αργά το απόγευμα, και μετά από μια μικρή στάση στη μαρίνα του Φλοίσβου, φτάσαμε στον Πειραιά. Επιβίβαση και πάλι, τακτοποίηση, κουβεντούλα στις καμπίνες και αρκετά κακή διάθεση αφού τελείωσε τόσο γρήγορα η εκδρομή που τόσο περιμέναμε. Μας παρηγορεί ότι θα πάμε κι άλλες εκδρομές μέχρι το τέλος της σχολικής ζωής, αλλά δε μπορούμε να τις φανταστούμε ακόμα χωρίς τα φιλαράκια μας. Γελάσαμε, κλάψαμε μαζί, στηρίξαμε ο ένας τον άλλο, εξαφανίστηκαν αυτά τα τρία χρόνια οι διαφορές που μας χώριζαν όταν πρωτογνωριστήκαμε.

Αφήνουμε για το τέλος ένα κουίζ για την εκδρομή και είναι δική σας δουλειά να ανακαλύψετε μέσα από αυτό τα παραλειπόμενά της.

- ✓ Ποιοι συμμαθητές μας είχαν αϋπνίες στο καράβι και άφησαν άυπνους τους συνοδούς μας;
- ✓ Ποιος έκανε το χατίρι των συμμαθητών του για να γίνει το δρώμενο της Ελένης στην Επίδαυρο;
- ✓ Ποια παρέα εύρισκε πιο ενδιαφέρουσα την θέα των τουριστών από την ξενάγηση στην Πύλη των Λεόντων στις Μυκήνες;
- ✓ Πόσους πόντους είχε το ψηλότερο γοβάκι τη νύχτα που βγήκαμε στο Ναύπλιο;
- ✓ Τι κοινό είχαν τα κομοδίνα του ξενοδοχείου;
- ✓ Ποιοι συμμαθητές μας θέλησαν να μετρήσουν τα σκαλιά του Παλαμηδιού;
- ✓ Ποια ήταν η πιο ατίθαση βαλίτσα του ταξιδιού;
- ✓ Και τέλος... Γιατί όλα τα κορίτσια συνεχώς αισθάνονταν μια ζαλάδα, χρειάζονταν Ντεπόν και στραμπουλούσαν τα πόδια τους;

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ (συνέχεια)

ΜΑΜΑΔΕΣ: ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΑΛΛΟ ΠΛΑΝΗΤΗ!

«Για τη ζωή μας είσαι το μέσο κι όχι η αρχή, κι ας μένουμε κοντά σου, δεν ανήκουμε σε 'σένα»

Όλες οι μαμάδες έχουν αδυναμία στα παιδιά τους, τα αγαπούν και προσπαθούν να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για εκείνα, όμως και αυτά με τη σειρά τους πολλές φορές τις θεωρούν είτε άδικες και αυστηρές, είτε υπερβολικές ή και αδιάφορες απέναντί τους!

Όπως μας είναι γνωστό, η εφηβεία δεν είναι και η καλύτερη περίοδος της ζωής μας, γι' αυτό οι σχέσεις που έχουμε με τους γονείς μας, και κυρίως με τη μητέρα μας, δεν είναι πολύ καλές. Γι' αυτήν την κατάσταση δεν ευθυνόμαστε μόνο εμείς αλλά και εκείνες!

Οι κακές σχέσεις που μπορεί να έχουμε συνήθως οφείλονται (από τη δική τους πλευρά):

- Στην έλλειψη ενδιαφέροντος από τη μητέρα
- Στην αδικία προς εμάς όσον αφορά θέματα που αφορούν, για παράδειγμα, τις εξόδους μας ή το χαρτζιλίκι μας
- Στις υπερβολικές απαιτήσεις, όπως για παράδειγμα τις επιδόσεις μας στο σχολείο
- Στην ανασφάλεια που έχουν όπως π.χ. για το τι θα πει ο κόσμος για κάτι που πρόκειται να κάνουμε
- Στις προκαταλήψεις που μπορεί να πιστεύουν

Επίσης μια άλλη αιτία των σχέσεων αυτών είναι το γεγονός ότι μερικές φορές μας φέρονται σαν να είμαστε ακόμα μικρά παιδιά. Δεν καταλαβαίνουν και δεν θέλουν να δεχθούν ότι θέλουμε να επαναστατήσουμε και να αρχίσουμε να παίρνουμε αποφάσεις μόνοι μας αλλά μας αποκαλούν

«μεγάλους» μόνο όταν τους συμφέρει. Δηλαδή, για παράδειγμα, είμαστε μεγάλοι για να προσέχουμε μόνοι μας βράδια το μικρό μας αδερφό/ή αλλά μικροί για να πάμε μια βόλτα με τους φίλους μας κοντά στη γειτονιά νωρίς το βράδυ. Αυτό που κάνουν μας μειώνει την αυτοπεποίθηση, εκνευριζόμαστε και πολλές φορές κλεινόμαστε στον εαυτό μας.

Ωστόσο όταν η μητέρα βρίσκεται στην περίοδο της κλιμακτηρίου και το παιδί στην περίοδο της εφηβείας, η κατάσταση των σχέσεων που έχουν μαμά και έφηβος είναι πολύ άσχημη και επικρατούν πολλές εντάσεις μέσα στο σπίτι

Τρεις συμβουλές για να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση αυτή:

- 1) να δείχνουμε κατανόηση γιατί και εκείνες αντιμετωπίζουν προβλήματα
- 2) να προσπαθήσουμε να κάνουμε διάλογο μαζί τους για θέματα που μας απασχολούν
- 3) να τους δείχνουμε ότι έχουμε μεγαλώσει κάνοντας διάφορες πράξεις με ωριμότητα

Βέβαια δεν θα πρέπει να προσπαθούμε μόνο εμείς αλλά και εκείνες! Γι' αυτό μην αργείτε... πηγαίνετε να τους μιλήσετε αν θέλετε να βελτιώσετε τις σχέσεις μεταξύ σας και να θυμάστε ότι :

«μπορούν να μας δώσουν μια στέγη στο σώμα μας όχι όμως και στην ψυχή μας, γιατί η ψυχή μας κατοικεί στο σπίτι του αύριο που εκείνες δεν μπορούν να επισκεφθούν ούτε και στα όνειρά τους» (Kahlil Gibran)

Κασαπάκη Εύα Β1

ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ, ΔΥΣΤΥΧΗΣ ΕΝΗΛΙΚΑΣ!

Στις μέρες μας, όλοι μας έχουμε γνωρίσει ή είμαστε ακόμα και οι ίδιοι κακομαθημένα παιδιά. Σίγουρα για το γεγονός αυτό έχουν ευθύνη κυρίως οι γονείς, αλλά όχι στις περισσότερες περιπτώσεις. Το θέμα αυτό αφορά όλους μας, διότι έστω και μια φορά στην ζωή μας, όλοι το έχουμε περάσει.

Πρώτα απ' όλα ας ξεκινήσουμε από την απαράδεκτη συμπεριφορά των γονιών. Πολλές φορές οι γονείς κάνουν πράξεις ανώριμες, δίνοντας στα παιδιά το κακό παράδειγμα και μεταφέροντας λάθος μηνύματα. Για παράδειγμα, οι γονείς απαιτούν από τα παιδιά να φέρονται σωστά, καθώς επίσης να μην βρίζουν, όμως παράλληλα οι γονείς πράττουν ακριβώς το ίδιο. Τα παιδιά από μικρή ηλικία μιμούνται τον καθένα και κυρίως τους γονείς! Έπειτα, εκτός από αυτήν την περίπτωση συναντάμε και άλλες πολλές. Οι γονείς, σε αρκετές περιπτώσεις, κάνουν χατίρια και τάζουν μελλοντικά δώρα πιστεύοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα υποχρεώσουν τα παιδιά τους να κάνουν ...τα αυτονόητα!. Αυτή είναι μία τελείως λάθος συμπεριφορά των γονιών. Τα παιδιά ποτέ δεν θα μάθουν να βάζουν όρια στην ζωή τους. Δηλαδή οι γονείς, θα πρέπει να θέτουν όρια στις επιλογές των παιδιών τους, έχοντας απαιτητική θέση (όχι βίαιη!). Η ελευθερία στα παιδιά θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένη ανάλογα με την ηλικία. Ακόμη, οι γονείς πολλές φορές είναι υπερπροστατευτικοί, περιορίζοντας τα παιδιά τους μέσα στο σπίτι. Οι γονείς θα πρέπει να σέβονται την ελευθερία των παιδιών. Επίσης, οι γονείς είναι ιδιαίτερα καταπιεστικοί (π.χ. φορτώνουν τα παιδιά τους με πολλά εξωσχολικά μαθήματα, φροντιστήρια κτλ.). Οι μεγαλύτεροι ζητούν κατορθώματα τα οποία είναι αδύνατον να γίνουν από τα ίδια τα παιδιά. Ένα άλλο ζήτημα, που επηρεάζει την ζωή των παιδιών, είναι το διαζύγιο των γονιών μέσα από έντονες εντάσεις. Οι γονείς, καλό είναι να παίρνουν διαζύγιο, συζητώντας πολιτισμένα δίχως έντονους τσακωμούς! Πρέπει να αντιμετωπίσουν το παιδί όσο το δυνατόν γίνεται πιο ψύχραιμα.

Αν τα παιδιά μεγαλώσουν σε ένα τέτοιο οικογενειακό περιβάλλον όπου κυριαρχούν όλα τα παραπάνω, τότε θα αντιμετωπίσει δυσκολίες και προβλήματα στη ζωή του. Εξάλλου τα παιδιά ότι εφόδια πάρουν και ότι συνήθειες μάθουν θα μεταφέρουν ίσως και στην δική τους οικογένεια στο μέλλον.

Με λίγα λόγια, οι γονείς πρέπει να κατανοούν την παιδική ηλικία και να αντιμετωπίζουν κάθε στάδιο με υπομονή και σωστό τρόπο. Τα παιδιά, όπως καλά γνωρίζουμε μιμούνται τους μεγαλύτερούς τους και αποτυπώνεται στην μνήμη τους κάθε γεγονός.

Γιασεμή Τσολάκη, Β'5

Τα χαρακτηριστικά του κακομαθημένου παιδιού

Δεν ακολουθεί τους κανόνες, δε συμμορφώνεται με λογικές προτάσεις

Δεν αντιδρά στο 'μη', 'όχι', 'σταμάτα' ή άλλες εντολές

Επιμένει να γίνουν τα πράγματα όπως το ίδιο θέλει

Έχει άδικες ή υπερβολικές απαιτήσεις από τους άλλους

Δε σέβεται τα δικαιώματα των άλλων

Προσπαθεί να ελέγχει τους άλλους

Νευριάζει εύκολα

Γκρινιάζει και έχει συχνά ξεσπάσματα θυμού

Διαρκώς διαμαρτύρεται ότι βαριέται

Μαγκιά ή Θάνατος;

Δεν είναι λίγες οι φορές που βλέπουμε εφήβους με ένα τσιγάρο στο χέρι. Το φαινόμενο του τσιγάρου φαίνεται να είναι συχνό στα σχολεία του γυμνασίου και του λυκείου ακόμα και του δημοτικού(!)

Πολλά παιδιά ξεκινούν το κάπνισμα σε μικρή ηλικία από μαγκιά.

Αρκετοί είναι οι λόγοι που συμβάλλουν στην έναρξη του καπνίσματος. Οι λόγοι αυτοί είναι:

- Τα πρότυπα που έχουμε, τα οποία μπορεί να φανούν πολλές φορές επικίνδυνα.
- Η ανάγκη του εφήβου να δείξει ότι είναι μεγάλος, άρα αξιοσέβαστος.
- Η ανάγκη απόσπασης της προσοχής των άλλων και κυρίως των γονιών.
- Η αποφόρτιση του άγχους.
- Η καταστροφή του εαυτού του γιατί νιώθει ότι αξίζει.
- Οι κακές παρέες.
- Πρέπει να μοιάσω στα δημοφιλή παιδιά για να με κάνουν παρέα!»

Οι περισσότεροι επηρεάζονται από τα δημοφιλή παιδιά που λειτουργούν ως πρότυπα για τους περισσότερους από εμάς είτε θετικά, πράγμα δύσκολο έως απίθανο, είτε αρνητικά. Γι' αυτό μήπως θα ήταν καλύτερο να προσέχουμε ποια άτομα έχουμε ως πρότυπο;

-Ε ...Φίλε.... Καλημέρα!!!

-....

-Δεν μου μιλάς;

-Φυσικά και όχι. Εγώ τώρα καπνίζω, που σημαίνει ότι είμαι μεγαλύτερος και πρέπει να με σέβεται. Κομμένα τα ΦΙΛΕ πια, από εδώ και πέρα θα μου μιλάς με σεβασμό!!!

Πολλά παιδιά πιστεύουν ότι αν ξεκινήσουν το κάπνισμα θα έχουν την ευκαιρία να τους βλέπουν ως μεγάλους, ότι δεν είναι άξιο κανένα παιδί να τους μιλάει. Ακόμα και στους φίλους τους απαγορεύουν να τους μιλούν όπως πριν, εάν βέβαια δεν καπνίζουν.

-Ε ... Είμαι και εγώ εδώ!!! Δεν με βλέπετε; Τώρα όμως σίγουρα θα με δείτε.....

Είναι πλήθος ο αριθμός των παιδιών που ξεκινούν το τσιγάρο απλά και μόνο για να τους δει κάποιος, είτε οι γονείς είτε οποιοσδήποτε. Εάν υπάρχουν σε μια οικογένεια γονείς οι οποίοι μαλώνουν συνέχεια και παραμελούν τα παιδιά τους, είναι φυσικό τα παιδιά να καταφύγουν σε τέτοιες λύσεις, ώστε να έχουν την προσοχή των γονιών τους για τουλάχιστον μία ώρα. Άλλη εκδοχή είναι το σκεπτικό «αφού δεν είμαι καλός μαθητής δεν θα είμαι ούτε μέτριος αλλά θα είμαι κακός για να με προσέχουν οι άλλοι. Θα με κοιτάνε με μισό μάτι αλλά και πάλι θα με κοιτάνε.»

-Ουφ... βάσανα.... Τι να κάνω...; Θα καπνίσω ένα τσιγαράκι για να χαλαρώσω.

Αυτό νομίζουμε ισχύει για τους γονείς κυρίως αυτή την εποχή, αλλά και πολλοί έφηβοι αγχώνονται κάποιες φορές για ασήμαντα πράγματα, που όμως οδηγούν σε κάτι τόσο σημαντικό. Γιατί ποτέ δεν είναι μόνο ένα τσιγάρο.

-Φίλε, πού πάς; Φεύγεις;

- Ναι, πάω σπίτι.

- Δε θα καπνίσεις;

- Ε, όχι. Φυσικά και όχι.

- Εάν δεν καπνίσεις τελειώνει η φιλία μας εδώ.

- Ε.... Θα καπνίσω, τότε. Φέρε ένα τσιγάρο.

Οι κακές παρέες!!! Είναι σημαντικό να συναναστρεφόμαστε με άτομα που μας επηρεάζουν, θετικά πάντα, στη συμπεριφορά και στις αποφάσεις μας. Θα πρέπει να ξέρουμε ότι δεν πρέπει να είμαστε φίλοι με κάποιον ο οποίος μας αναγκάζει να κάνουμε πράγματα που δεν μας αρέσουν και γελάει μαζί μας όταν δεν του αρέσει αυτό που κάνουμε.

- Είμαι άχρηστος/ η σε όλα. Πρέπει να ξεχαστώ με κάποιο τρόπο ή ίσως να προσπαθήσω να καταστρέψω τον εαυτό μου. Α....!!! Το βρήκα!!! Θα αρχίσω το τσιγάρο!

Είναι πραγματικά από τους πιο σημαντικούς λόγους. Όλοι αξίζουμε. Δεν υπάρχει κανείς που να μην αξίζει. Για τον εαυτό μας, για τους γονείς μας, για τους φίλους μας ΑΞΙΖΟΥΜΕ. Γι' αυτό, μια συμβουλή, μη σκεφτείτε ποτέ ότι δεν αξίζετε. Η απόφαση, όμως, είναι δική σας. **ΜΑΓΚΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ;**

Ελένη Ιατρούδη Β1 Εύα Κασαπάκη Β1 Νίκη Στρατήγη Β5

Βεντέτα: Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Μια μέρα καθώς ο Μανούσος πήγαινε στο χωράφι του, είδε το Σήφη να του κλέβει μερικά πρόβατα. Μετά από διαπληκτισμό μεταξύ τους και ξυλοδαρμό, ο Μανούσος έβγαλε το τουφέκι του και τον σκότωσε. Από τότε μια μεγάλη έχθρα γεννήθηκε στις δύο οικογένειες. Τα παιδιά του νεκρού Σήφη εκδικήθηκαν το θάνατό του σκοτώνοντας το δράστη στο δικαστήριο, φυλακίστηκαν και ο γιος του Μανούσου σκότωσε το μικρότερο γιο του Σήφη όταν τους αποκάλεσε φονιάδες και τους προκάλεσε δημόσια.

Κάπως έτσι αγαπητοί αναγνώστες ξεκινάει μια βεντέτα. Η λέξη αυτή προέρχεται από το ιταλικό ρήμα vendico που μεταφράζεται ως "εκδικούμαι". Βεντέτα συνηθίζουν να λένε στην Κρήτη την εκδίκηση που παίρνουν οι συγγενείς κάποιου που δολοφονήθηκε σκοτώνοντας το δράστη ή κάποιον συγγενή του. Είναι δηλαδή ο φόνος που γίνεται με κίνητρο την εκδίκηση για ένα άλλο φόνο. Καταργείται ο νόμος και το δίκαιο και αρχίζει η αυτοδικία. "Είναι ένας κοινωνικός κώδικας που στηρίζεται στην έννοια της τιμής και της προστασίας της".

Όμως πού οφείλεται αυτό; Σίγουρα το στοιχείο της περηφάνιας που είναι πολύ έντονο σε ορισμένους τόπους όπως στην Κρήτη, τη Μάνη και όχι μόνο, συμβάλλει στη δημιουργία μιας βεντέτας. Οι περισσότεροι την έχουμε γνωρίσει μέσα από την τηλεόραση ενώ ο ελληνικός κινηματογράφος τη χρησιμοποίησε πολλές φορές ως βασικό θέμα σε

ταινίες άλλοτε κωμικές και άλλοτε δραματικές. Η βεντέτα άλλωστε εμπνέει εδώ και χρόνια δεκάδες καλλιτέχνες στο έργο τους. Ένα φαινόμενο που τρομάζει, προβληματίζει και φέρνει το μυαλό πρωτόγονες καταστάσεις. Υπήρξε από τα πολύ παλιά χρόνια και δυστυχώς εξακολουθεί να αποτελεί από τις πιο χαρακτηριστικές εκδηλώσεις της κρητικής εγκληματικότητας. Η Βεντέτα πάντως δεν είναι μόνο κρητικό ούτε καν μόνο ελληνικό φαινόμενο. Συναντάται σε όλες τις χώρες της Μεσογείου καθώς και αραβικές χώρες. Σε περιοχές όπου ο ντόπιος πληθυσμός έχει έρθει σε επαφή με άλλους πολιτισμούς, η νέα γενιά σπουδάζει και μορφώνεται και το βιοτικό επίπεδο έχει ανέβει το έθιμο της βεντέτας έχει πλέον εξασθενήσει. Άλλωστε όπως υποστηρίζουν και οι κρητικοί η διατήρηση της βεντέτας είναι δυσφήμιση για τον τόπο τους.

Η Κρήτη είναι σπουδαία για την ιστορία της, για τις μεγάλες προσωπικότητες που γέννησε και γεννάει, για τους Κρητικούς που στελεχώνουν επιτυχώς κάθε τομέα της κοινωνίας μας και ΟΧΙ για την εγκληματική κατοχή και διακίνηση οπλισμού που όλοι γνωρίζουμε. Άλλωστε για την επίλυση των διαφορών μας υπάρχει ο νόμος!

Τερζάκη Μαρία Γ4

«Ζώντας μέσα σ' ένα βαρέλι!»

Έχεις φανταστεί ποτέ πώς είναι να περνάς όλη σου τη ζωή μέσα σ' ένα βαρέλι; Είναι... Ρώτα κι εμένα! Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Η ζωή μου ξεκίνησε με τις καλύτερες προϋποθέσεις: φαΐ, ύπνος, παιχνίδι... Όλη τη μέρα έπαιζα με τα άλλα σκυλάκια της γειτονιάς ... ότι παιχνίδι μπορεί κανείς να φανταστεί! Η ζωή μου άλλαξε όμως μια ηλιόλουστη μέρα του καλοκαιριού! Καθώς έπαιζα με τα άλλα κουτάβια, ένα αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά μου! Ένας κύριος κατέβηκε, με άρπαξε και με έβαλε μέσα στο αυτοκίνητο. Μετά από πολλή ώρα φτάσαμε σε ένα μέρος πολύ μακριά από την παλιά μου γειτονιά. Εκεί με έδεσε με μία χοντρή αλυσίδα (που αλλού) σε ένα βαρέλι. (Αντίο ξάπλα, μάσα, παιχνίδι...) Το σπίτι μου ήταν πλέον ένα μικρό, στενάχωρο βαρέλι.

Στην αρχή, βέβαια, μπορώ να πω ότι περνούσα καλά. Όλοι με αγαπούσαν και με πρόσεχαν. Ειδικά τα παιδιά του ιδιοκτήτη μου! Μέρα με τη μέρα εγώ μεγάλωνα και μετά από κάμποσο καιρό δεν ήμουν πια κουτάβι! Τότε, βρήκαν ένα άλλο μικρό σκυλάκι και εμένα με παράτησαν. Κάποιες μέρες μάλιστα ξεχνούσαν να με ταΐσουν. Ήμουν όλη τη μέρα μόνο μου μέσα σε ένα μικρό και στενάχωρο βαρέλι, μακριά από την παλιά μου παρέα! Και κάποιες φορές που επιχείρησα να δραπετεύσω... άδικος κόπος. Η χοντρή αλυσίδα που είχα γύρω από το λαιμό μου με τραβούσε και δεν με άφηνε να πάω να βρω τους φίλους μου.

Ήμουν και είμαι ένα φυλακισμένο σκυλάκι!

Δυστυχώς, όμως, όπως βρίσκομαι εγώ σ' αυτή τη θέση, σίγουρα βρίσκονται και εκατομμύρια άλλα σκυλιά. Αυτό είναι απαράδεκτο για τα δεδομένα του 21^{ου} αιώνα, που οι άνθρωποι ενώ έχουν εξελιχθεί σε πολλούς τομείς, είναι εντελώς αδιάφοροι και άσπλαχνοι για θέματα που αφορούν τα ζώα. Ας ελπίσουμε, όμως, ότι διαβάζοντας την ιστορία μου θα αλλάξουν συμπεριφορά απέναντι στα ζώα και θα αποκτήσουν φιλοζωικά αισθήματα!!!

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΠΟΥ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΝΑ ΔΕΝΟΥΝ ΖΩΑ ΣΕ ΒΑΡΕΛΙΑ;

Εμμανουέλα Τερζάκη Β'5

ΜΕΤΑΛΛΑΣΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟ ΕΧΩ ΠΑΡΕΙ ΧΑΜΠΑΡΙ;

Έχουμε φτάσει στο σημείο να μη γνωρίζουμε τι υπάρχει στο πιάτο μας. Το ξέρατε ότι τα περισσότερα από αυτά που τρώμε και είναι έτοιμα περιέχουν μεταλλαγμένα συστατικά;

Τι είναι όμως τα μεταλλαγμένα :

Μεταλλαγμένα ή αλλιώς γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί είναι οι οργανισμοί εκείνοι οι οποίοι δημιουργήθηκαν τεχνητά από τους επιστήμονες με την αφαίρεση ή την προσθήκη γονιδίων που προέρχονται από οργανισμούς που μπορεί να ανήκουν ακόμα και σε εντελώς διαφορετικά είδη. Παράδειγμα: Οι επιστήμονες μπορούν να πάρουν γονίδια από τα ζώα και να τα μεταφέρουν στα φυτά ή ακόμη γονίδια από μικρόβια και να τα προσθέσουν στο καλαμπόκι. Έτσι ο νέος οργανισμός που θα προέλθει με αυτόν τον τρόπο θα είναι ένας τροποποιημένος οργανισμός που δε θα γινόταν ποτέ με φυσικό τρόπο.

Πώς φτάνουν τα μεταλλαγμένα στο πιάτο μας;

Από το 1996 που ξεκίνησε η μαζική εισαγωγή μεταλλαγμένων στην Ευρώπη αλλά η αντίδραση των καταναλωτών κατάφερε να εμποδίσει τα σχέδια των

εταιρειών που ήθελαν να κατακλύσουν την αγορά με μεταλλαγμένα προϊόντα. Τα μεταλλαγμένα τρόφιμα έχουν μπει πια στη ζωή μας και τρυπώνουν στη διατροφή μας. Αγαπημένα μας προϊόντα όπως σοκολάτες, μπισκότα, σνακ, σάντουιτς, γλυκά, πίτες, παιδικές τροφές κλπ., περιέχουν συστατικά μεταλλαγμένα.

Όμως από την παραγωγή μεταλλαγμένων προϊόντων έχουν προκύψει πολλά προβλήματα. Σύμφωνα με τη γνώμη του Ευτύχη Μπλέτσα Οι αγρότες γίνονται «σκλάβοι» των εταιρειών που παράγουν τους σπόρους, τα μηχανήματα και τα λιπάσματα τα οποία απαιτούνται για στην παραγωγή. Οι αγρότες παγιδεύονται σε δάνεια που απαιτούνται για να υποστηριχθεί η παραγωγή και καταλήγουν να χάνουν τα κτήματά τους εξαιτίας των χρεών.

Ένα σημαντικότερο πρόβλημα είναι η καταστροφή του περιβάλλοντος και η υποβάθμιση των διαθέσιμων πόρων της Γης. Τα χημικά και τα αντιβιοτικά που χρησιμοποιούνται στην καλλιέργεια μεταλλαγμένων

καταστρέφουν το περιβάλλον, μολύνοντας το χώμα, τη γη και τον αέρα.

Τι είναι ο οδηγός καταναλωτών;

Ο Οδηγός Καταναλωτών που συντάχθηκε με πρωτοβουλία της Greenpeace, έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό που υπάρχει στην ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τους μεταλλαγμένους οργανισμούς και τη χρήση τους στα τρόφιμα. Η Greenpeace ζήτησε από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες τροφίμων στην Ελλάδα να δώσουν γραπτές εγγυήσεις

για τη θέση τους όσον αφορά στη χρήση μεταλλαγμένων οργανισμών στις ζωτροφές. **Οι απαντήσεις τους αποτέλεσαν τη βάση για να συνταχθεί αυτός ο οδηγός.** Παράλληλα, με ελέγχους και δειγματοληπτικές αναλύσεις, η Greenpeace προσπαθεί να επιβεβαιώσει «του λόγου το αληθές»

Κώστας Μαραυγάκης Β'4, (Πληροφορίες από το διαδίκτυο)

ΚΟΜΠΟΣΤΟΠΟΙΗΣΗ: ΒΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Όταν μιλάμε για το έδαφος στη βιολογική καλλιέργεια εννοούμε κυρίως τους μικροοργανισμούς που ζουν μέσα στο έδαφος. Το έδαφος αποτελεί έναν πολύ βασικό κρίκο στον κύκλο της φύσης. Εκτός από το έργο της τροφής των φυτών εκτελεί και το έργο της αποσύνθεσης όλων των νεκρών οργανικών στοιχείων. Οι μικροοργανισμοί δημιουργούν αυτό το τεράστιο έργο και για να εκτελέσουν το έργο τους πρέπει να εφοδιαστούν με οργανική ύλη.

Η κομποστοποίηση είναι μια φυσική διαδικασία η οποία μετατρέπει τα οργανικά υλικά σε μια πλούσια σκούρα ουσία. Αυτή η ουσία λέγεται εδαφοβελτιωτικό. Η κομποστοποίηση είναι ένας πολύ άμεσος και σημαντικός τρόπος ανακύκλωσης. Έχει υπολογιστεί ότι το 35% των οικιακών απορριμμάτων μπορούν να κομποστοποιηθούν. Τα βακτήρια, οι μύκητες και άλλα μικρόβια είναι οι 'εργάτες' της κομποστοποίησης. Κατά τη διάρκεια της κομποστοποίησης, αυτά τα μικρόβια παράγουν διοξείδιο του άνθρακα, θερμότητα και νερό καθώς αποικοδομούν τα οργανικά υλικά του σωρού.

Το τελικό αποτέλεσμα είναι το κομπόστ (πλούσιο, σκούρο και άοσμο), τέλειο λίπασμα για τον κήπο.

Ενώ οτιδήποτε ήταν κάποτε ζωντανό μπορεί να κομποστοποιηθεί, κάποια υλικά είναι καλύτερα να τα χειριστούν επαγγελματίες και να μείνουν μακριά από τον οικιακό κομποστοποιητή μας. Όταν λοιπόν επιλέγετε τα υλικά της κομποστοποίησής σας, αποφύγετε ή προτιμήστε τα εξής:

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΕΝΟΣ ΜΠΛΕ ΚΑΔΟΥ

Όπως όλοι γνωρίζουμε, τα τελευταία χρόνια η ανακύκλωση στην Ελλάδα έχει παίξει σημαντικό ρόλο, καθώς δεκάδες χιλιάδες «μπλε» κάδοι έχουν τοποθετηθεί σε όλα τα μέρη της χώρας μας έτοιμοι να δεχτούν ποικιλία υλικών που είναι δυνατόν να ανακυκλωθούν (πλαστικό, γυαλί, χαρτί, αλουμίνιο, σίδηρος).

Όλα τα αντικείμενα γύρω μας αποτελούνται από τα προαναφερόμενα υλικά, καταλήγοντας έτσι στο συμπέρασμα πως σχεδόν τα πάντα είναι ανακυκλώσιμα. Μόνη εξαίρεση είναι τα τρόφιμα, που ούτε και αυτά πάνε χαμένα.

Εφόσον λοιπόν καταλαβαίνουμε το τεράστιο συμφέρον μας από την ανακύκλωση, που διατηρεί για μας το περιβάλλον καθαρό, θα πρέπει μόνο να μάθουμε να ξεχωρίζουμε τα ανακυκλώσιμα προϊόντα από τα μη, ώστε να γίνεται η σωστή αρχή από εμάς τους πολίτες και έπειτα να ακολουθήσει η διαδικασία ανακύκλωσης από τους ειδικούς. Ο διαχωρισμός των σωστών προϊόντων δεν είναι κάτι δύσκολο για την ανθρώπινη νοημοσύνη, αλλά από ότι φαίνεται έχουμε διαψευστεί όπως και πολλοί άλλοι άνθρωποι που υποστηρίζουν το σημαντικό έργο της ανακύκλωσης. Αφού λοιπόν οι όροι της ανακύκλωσης είναι ξεκάθαροι γιατί συνεχίζουμε ακόμη να μην βοηθάμε στη ύπαρξη ενός πιο υγιούς περιβάλλοντος; Γιατί συνεχίζουμε να «εκνευρίζουμε» τους μπλε κάδους, οι οποίοι αν είχαν ζωή θα παραπονούνταν συνεχώς:

- 1) Μη μου πετάτε σπασμένα γυαλιά! Αυτοί που ασχολούνται με το εσωτερικό μου πιθανώς θα τραυματιστούν!
- 2) Μη ρίχνετε χαρτόνια αποθήκης τροφίμων αν υπάρχουν ακόμα μέσα λίπη και λάδια. Τα υπολείμματα που παραμένουν στη συσκευασία, είναι πιθανόν να λερώσουν κι άλλα αντικείμενα με αποτέλεσμα να μην μπορέσει να ανακυκλωθεί ολόκληρος ο κάδος!
- 3) Μη ρίχνετε κουτάκια γάλατος, χυμών ακόμη και μπουκάλια νερού ή άλλων υγρών, μαζί με το περιεχόμενο τους, γιατί καταστρέφουν και τα υπόλοιπα προϊόντα κάνοντας τα κι εκείνα ανάκαινα για ανακύκλωση!

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΜΠΛΕ ΚΑΔΩΝ

Δεν μπορούν να ανακυκλωθούν επίσης:

- 1) Καπάκια από πλαστικά μπουκάλια. Ενώ τα πλαστικά μπουκάλια είναι βασικό ανακυκλώσιμο υλικό, τα καπάκια τους ανακυκλώνονται με διαφορετικό τρόπο. Άρα πρέπει να τα αφαιρούμε και να τα πετάμε ξεχωριστά στον μπλε κάδο.
- 2) Τηλεκάρτες. Δεν θεωρούνται συσκευασίες γι' αυτό και δεν πρέπει να μπαίνουν στους μπλε κάδους. Άλλωστε, το κόστος ανακύκλωσής τους είναι μεγαλύτερο από το κόστος παραγωγής, γι' αυτό και η μόνη λύση είναι η επαναχρησιμοποίηση (π.χ. διακοσμητικά υλικά και παιχνίδια).
- 3) Αφρολέξ και φελιζόλ. Και τα δύο είναι ιδιαίτερα εύφλεκτα υλικά, καθώς μπορούν να πάρουν φωτιά σε οποιοδήποτε στάδιο της πορείας της ανακύκλωσης. Συνεπώς, η ρίψη τους στους μπλε κάδους δημιουργεί προβλήματα.
- 4) Κομματάκια χαρτί. Το σύστημα των μπλε κάδων δεν μπορεί να διαχειριστεί κομμάτια χαρτιού, που είναι μικρότερα από μια σελίδα μεγέθους Α4. Αυτό σημαίνει ότι σχισμένες σελίδες, εισιτήρια και άλλα χαρτάκια δεν πρέπει να ρίχνονται στους μπλε κάδους, γιατί

δημιουργούν ένα χάρτινο κατακάθι που κάνει την όλη διαδικασία πιο χρονοβόρα.

- 5) Συσκευασίες τοξικών υλικών. Πλαστικές ή μεταλλικές συσκευασίες, που περιείχαν ορυκτέλαια, αντιψυκτικά, εντομοκτόνα κ.ά., δεν πρέπει με τίποτα να ρίχνονται στους μπλε κάδους, γιατί τα κατάλοιπα των τοξικών δύσκολα απομακρύνονται.
- 6) Υλικά από πηλό. Αρκετά είδη καθημερινής χρήσης είναι κεραμικά, δηλαδή προέρχονται από ψημένο πηλό, όπως οι παλιές κούπες του καφέ, τις οποίες αντικαθιστούμε. Δεν πρέπει όμως να πεταχτούν στον μπλε κάδο, γιατί η ανακύκλωσή τους δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση.

Συμφώνα με αυτά που διαβάσαμε μπορούμε να καταλάβουμε πλέον πως πρέπει να δράσουμε για να ενισχύσουμε τον αγώνα της ανακύκλωσης και αφού εμείς είμαστε τώρα η νέα γενιά, ας πάρουμε το μέλλον στα χέρια μας κι ας αρχίσουμε πρώτοι την προσπάθεια βελτίωσης του περιβάλλοντος ώστε να γίνουμε παράδειγμα προς μίμηση στις ανερχόμενες γενιές.

Μανώλης Τζανιδάκης Β5

Ο ΔΙΑΣ ΤΟ ΣΟΪ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΤΡΕΛΟΠΑΡΕΑ

Άνθρωποι φυλαχτείτε! Ξύπνησαν οι θεοί

Μια παρέα εφτά παιδιών που ζει στην Κρήτη ανακαλύπτει μια σπηλιά στον Ψηλορείτη. Μέσα σ' αυτή κατοικούν, ξεχασμένοι από τους ανθρώπους, οι δώδεκα θεοί του Ολύμπου. Χωρίς τις θυσίες των ανθρώπων έχουν χάσει κάθε ενδιαφέρον για τις χαρές της ζωής και έχουν καταντήσει δώδεκα μαραζωμένα, καταθλιπτικά γεροντάκια.

Τα παιδιά εισβάλλουν στον κόσμο τους, τους μαθαίνουν τις σύγχρονες ανακαλύψεις του ανθρώπου και ξυπνούν μέσα τους το ενδιαφέρον για την περιπέτεια. Έτσι οι θεοί ξαναβρίσκουν τα νιάτα, την ενέργεια και την τσαχπινιά τους. Η Ήρα, μέσα σ' αυτή την ευφορία, αναπολεί τα παλιά της μεγαλεία και επιθυμεί να τα ξαναζήσει. Αποφασίζει να ελευθερώσει τους δύο γίγαντες, τον Πολυβώτη από τη Νίσυρο και τον Εγκέλαδο από τη Σικελία, για να καταστρέψουν την Κρήτη, να θαφτούν οι θεοί στα Τάρταρα και η ίδια να γίνει κοσμοκράτειρα. Για να τα καταφέρει παίρνει για βοηθό ένα δημοσιογράφο και μαζί του φτάνει πολύ κοντά στην εκπλήρωση της επιθυμίας της. Μόνο που λογαριάζει χωρίς τα παιδιά της παρέας...

Οι περιπέτειες των παιδιών με τους θεούς, σκοπό έχουν να κάνουν τον αναγνώστη να γελάσει αλλά πίσω από τη σάτιρα κρύβεται γνώση που αφορά στην Ελληνική μυθολογία, τους σεισμούς, τα ηφαίστεια, τη βιολογία, και άλλα θέματα από τα βιβλία του σχολείου που περιγράφονται σαν μαθήματα και διαγωνίσματα τα οποία συναντούν τα παιδιά και προσπαθούν να κερδίσουν βαθμό με τη τηλεπάθεια.

ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ...100 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΝΑΥΑΓΙΟ

Βράδυ 14 προς ξημερώματα 15 Απριλίου στις 02:15π.μ. ήταν η μοιραία ώρα όπου βούλιαξε το θρυλικό τότε πλοίο

titanic. Ένα πολυτελέστατο πλοίο τεραστίων διαστάσεων με περισσότερους από 4.000 επιβάτες, σώθηκαν περίπου 1.000 άτομα με τους περισσότερους να είναι γυναίκες και παιδιά. Το πλοίο με προορισμό την Νέα Υόρκη της Αμερικής χτύπησε τη νύχτα σε ένα παγόβουνο διότι δεν μπόρεσε να στρίψει λόγω της μεγάλης ταχύτητας που είχε αναπτύξει για να καταφέρουν να φτάσουν νωρίτερα στην Νέα Υόρκη. Έτσι το πλοίο προσέκρουσε στο παγόβουνο, με αποτέλεσμα να βυθιστεί και χιλιάδες άνθρωποι να πεθάνουν είτε προσπαθώντας να διαφύγουν είτε από την πολύ κρύα θερμοκρασία που επικρατούσε στην θάλασσα στην οποία έπεσαν κατά την βύθιση του πλοίου. Η ιστορία του τιτανικού έχει εκδοθεί σε βιβλίο και έχει μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες, επίσης έχει γυριστεί και σε ταινία, με πρωταγωνιστές της ιστορίας δυο νέους εντελώς διαφορετικής κοινωνικής τάξης τον Τζακ και την Ρόουζ.

Ένα πολύ συγκινητικό έργο που σίγουρα άξιζε και τα 11 Oscar που κέρδισε εκείνη την χρονιά.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Μαρία Αντωνίου γεννήθηκε στην Αμμόχωστο της Κύπρου και σπούδασε ζωολογία στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Είναι επίκουρη καθηγήτρια παρασιτολογίας στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης. Ζουν στην εξοχή της Κρήτης με τις δυο τους κόρες και οι περιπέτειες των παιδιών και της παρέας τους υπήρξε η έμπνευσή της για το βιβλίο αυτό, που είναι το πρώτο της έργο.

Πώς συνδυάζεται η διδασκαλία στους φοιτητές της Ιατρικής, η έρευνα σε θέματα δημόσιας υγείας και η συγγραφή παραμυθιών; Για τη συγγραφέα το γράψιμο είναι μεταφορά σε έναν άλλο κόσμο, μια αλλαγή τοπίου που της προσφέρει ξεκούραση και πεδίο ονειροπόλησης. Έτσι, μετριάζονται τα βάρη της καθημερινότητας που προκύπτουν από τις ευθύνες της, και επιδιώκει με χιούμορ να ελαφρύνει και την καθημερινότητα των άλλων. Ας μην ξεχνάμε, λέει, ότι το γέλιο μας κάνει καλύτερους ανθρώπους.

Γιώργος Περάκης B2

IMAGINE

Είναι κάποια τραγούδια που όταν τα ακούς, καταλαβαίνεις αμέσως ότι η πρόθεση του δημιουργού ήταν να κάνει ένα "σουξέ" το οποίο θα πουλήσει και θα χαθεί μετά, χωρίς να δώσει σημασία στο να προκαλέσει/διεγείρει κάποια συναισθήματα στον ακροατή. Υπάρχουν όμως και κάποια τραγούδια τα οποία θα μείνουν στην ιστορία της μουσικής. Ένα από τα πολλά τραγούδια που ξεχώρισε είναι του Τζων Λένον το «Imagine»:

Imagine there's no heaven
It's easy if you try
No hell below us
Above us only sky
Imagine all the people
Living for today...
Imagine there's no countries
It isn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people
Living life in peace...
You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will be as one
Imagine no possessions
I wonder if you can
No need for greed or hunger
A brotherhood of man
Imagine all the people
Sharing all the world...
You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will live as one

Ο Τζων Γουίνστον Όνο Λένον (John Winston Ono Lennon, 9 Οκτωβρίου 1940-8 Δεκεμβρίου 1980) ήταν Άγγλος μουσικός και ιδρυτικό μέλος του συγκροτήματος των Beatles. Εκτός από την επιτυχημένη μουσική του σταδιοδρομία, διακρίθηκε επίσης ως ακτιβιστής του 20ου αιώνα, υιοθετώντας έντονη δράση σε κοινωνικά ζητήματα, ειδικότερα ως ηγετική μορφή του κινήματος ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ. Η μουσική του επηρέασε πολλούς δημιουργούς και θεωρείται από τους πιο δημοφιλείς και πολυδιασκευασμένους τραγουδοποιούς. Ως μέλος των Beatles, τα τραγούδια του αποτέλεσαν αφορμή για τη δημιουργία μια παγκόσμιας κίνησης εκδήλωσης θαυμασμού που ονομάστηκε "Beatlemania". Μετά τη διάλυση των Beatles ακολούθησε ατομική πορεία στη δισκογραφία. Ανάμεσα στις κορυφαίες δημιουργίες του ανήκει το τραγούδι *Imagine* καθώς και το *Give Peace a chance*. Δολοφονήθηκε από έναν οπαδό του στις 8 Δεκεμβρίου 1980.

Νίκη Στρατήγη B5

Από τη διασκευή... στη διασκευή

Και ποιος δεν έχει ακούσει το αγαπημένο του τραγούδι με διαφορετικούς στίχους ή με διαφορετική μουσική; Πολλές φορές η διασκευή, από μεγάλους συνθέτες μέχρι μικρά παιδάκια, μας αρέσει αλλά υπάρχουν φορές που μας την δίνουν στα νεύρα! Μια από τις πιο δημοφιλείς διασκευές είναι το τραγούδι «Σκόρπια Φιλιά» της Μπέσσυ Αργυράκη που είναι «εμπνευσμένο» από το τραγούδι της Raffaella Carrà «A far l'amore cominsia tu». Σίγουρα θα έχετε ακούσει το τραγούδι του Πασχάλη και των Olympians «Το κορίτσι του Μάη». Κι όμως και αυτό αποτελεί διασκευή του τραγουδιού «Venous» των Socking Blue. Όπως και το τραγούδι της Άλκηστη Πρωτοψάλτη «Όλα αυτά που φοβάμαι» και το τραγούδι των Olympians «Όταν πηγαίναμε μαζί σχολείο» είναι διασκευές των «How you remind me» των Nickelback και το τραγούδι του Trini Lopez «Lonesome traveler» αντίστοιχα. Μια μεγάλη διασκευή είναι αυτή του τραγουδιού της Άννας Βίτση «Κόντρα» με το παγκοσμίως γνωστό τραγούδι του Dan Wilson «Breathless».

Διογένης Παπαδάκης A4

ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

1. Ολόκληρο το όνομα του Donald είναι: Donald Fauntleroy Duck
2. Το 1997, οι αμερικάνικες αεροπορικές εταιρίες γλύτωσαν 40,000 \$ μόνο και μόνο βάζοντας μια ελιά λιγότερο σε κάθε σαλάτα.
3. Μια καμηλοπάρδαλη μπορεί να καθαρίσει τα αφτιά της με τη γλώσσα της.
4. Εκατομμύρια δέντρα φυτεύονται κατά λάθος από σκίουρους που θάβουν σπόρους και μετά ξεχνάν πού τους κρύψανε.
5. Το να φας ένα μήλο είναι πιο αποτελεσματικό από ένα καφέ για να κρατηθείς ξύπνιος.
6. Τα μυρμήγκια τεντώνονται το πρωί όταν ξυπνάνε.
7. Οι οδοντόβουρτσες χρώματος μπλε προτιμώνται από ότι οι κόκκινες.
8. Το ανθρώπινο όργανο που μπορεί να αυξήσει το μήκος του 20 φορές είναι. . . Η κόρη του ματιού!
9. Κανείς δεν μπορεί να γλύψει τον αγκώνα του . . . Είναι αδύνατο να τον ακουμπήσεις με τη γλώσσα σου.
10. Υπάρχει ένα μόνο τρόφιμο που δεν χαλάει: Το μέλι.
11. Τα δελφίνια κοιμούνται με το ένα μάτι ανοιχτό.
12. Ένα τρίτο στις παγκόσμιες πωλήσεις παγωτού το έχει το παγωτό βανίλια.
13. Τα νύχια των χεριών μεγαλώνουν 4 φορές περισσότερο από των ποδιών.
14. Το μάτι της στρουθοκαμήλου είναι μεγαλύτερο από τον εγκέφαλό της.
15. Οι δεξιόχειρες ζουν κατά μέσο όρο 9 χρόνια περισσότερο από τους αριστερόχειρες.
16. Το 'κουάκ' της πάπιας δεν έχει αντίλαλο. Και κανείς δεν ξέρει γιατί.
17. Ο πιο δυνατός μυς του ανθρώπινου σώματος είναι. . . η γλώσσα.
18. Είναι αδύνατο να φταρνιστείς με τα μάτια ανοιχτά.
19. Μια μόνο σταγόνα λάδι μηχανής είναι ικανή να κάνει 25 λίτρα νερού μη πόσιμο.
20. Οι χιμπατζήδες και τα δελφίνια είναι τα μόνα ζώα μαζί με τον άνθρωπο που μπορούν να αναγνωρίσουν τον εαυτό τους στον καθρέπτη.
21. Το γέλιο κατά τη διάρκεια της ημέρας κάνει τον βραδινό ύπνο καλύτερο.
22. Περίπου 70% (αν όχι 100%..) των ανθρώπων που διάβασαν αυτό το μήνυμα προσπάθησαν να γλύψουν τον αγκώνα τους!!!

Μαθητές που μηδενίστηκαν στις εξετάσεις... Δείτε τι απάντησαν

- Σε ποια μάχη πέθανε ο Ναπολέων;

Στην τελευταία του.

- Που υπογράφηκε η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας;

Στο κάτω μέρος της σελίδας.

- Ποιος είναι ο κύριος λόγος για το διαζύγιο;

Ο γάμος.

- Τι δεν μπορείτε να φάτε ποτέ για πρωινό;

Μεσημεριανό και βραδινό.

- Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να αντέξει οχτώ μέρες χωρίς ύπνο;

Δεν υπάρχει πρόβλημα, κοιμάται τη νύχτα.

- Πώς μπορείτε να σηκώσετε έναν ελέφαντα με ένα χέρι;

Ποτέ δεν θα βρείτε έναν ελέφαντα που έχει μόνο ένα χέρι.

- Αν έχεις τρία μήλα και τέσσερα πορτοκάλια στο ένα χέρι και τέσσερα μήλα και τρία πορτοκάλια στο άλλο, τι θα έχεις;

Πολύ μεγάλα χέρια.

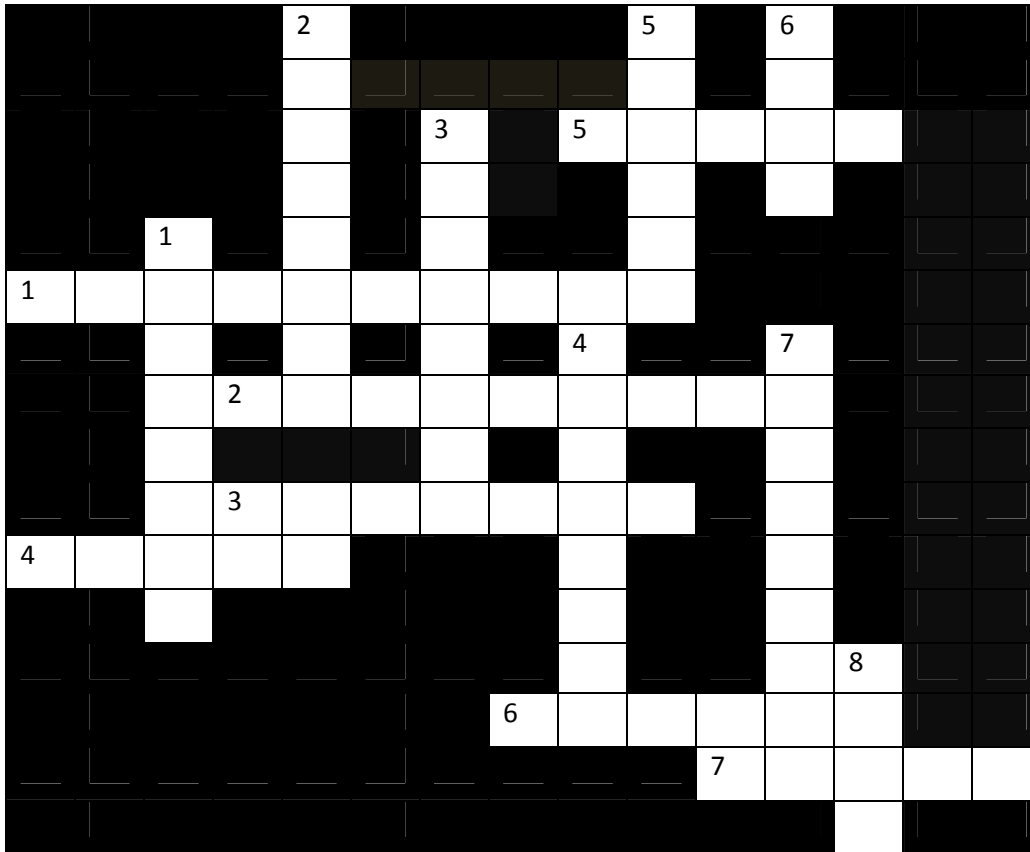
- Αν χρειάστηκαν οχτώ εργάτες για να χτίσουν ένα τοίχο σε δέκα ώρες, πόσες ώρες θα χρειαστούν τέσσερις εργάτες για να τον χτίσουν;

Δεν χρειάζεται άλλος χρόνος ο τοίχος είναι ήδη έτοιμος.

- Πώς γίνεται να ρίξετε ένα ωμό αυγό πάνω σε ένα τσιμεντένιο πάτωμα, χωρίς να σπάσει;

Με οποιοδήποτε τρόπο θέλετε, το τσιμέντο είναι πολύ δύσκολο να σπάσει.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζόντια

- 1) Πολύχρωμο πτηνό που μιλάει
- 2) Μέσο επικοινωνίας
- 3) Το μικρό όνομα του κ. Τσολακίδη
- 4) Το αντίθετο της μεγάλης
- 5) Το τμήμα του ποδηλάτου που καθόμαστε
- 6) Ασθένεια παρόμοια με το Alzheimer.
- 7) Το αντίθετο του τέλους.

Κάθετα

- 1) Η πρώτη ξένη γλώσσα που μαθαίνουμε διεθνώς.
- 2) Η πιο ευχάριστο μάθημα των παιδιών.
- 3) Εκείνος που δεν μπορεί να μιλήσει σωστά.
- 4) Το αγαπημένο αρωματικό καλοκαιρινό φρούτο.(κόκκινο)
- 5) Η ασπίδα στην ονομαστική των Αρχαίων.
- 6) Η εκπομπή του Θέμου Αναστασιάδη χωρίς το «12».
- 7) Ομηρικό έπος που διδάσκεται στην Α Γυμνασίου.
- 8) Ο φόρος που απεχθάνονται όλοι αλλά υπάρχει και σε όλα τα προϊόντα.

Βασίλης Ντέρτζης Β΄4

Η εφημερίδα του σχολείου μας, του 7^{ου} Γυμνασίου, είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας των μαθητών που ανήκουν στην ομάδα Πολιτιστικού Προγράμματος με θέμα: «Η εφημερίδα μας: Ένα μέσο έρευνας επικοινωνίας, και πληροφόρησης». Στο πρόγραμμα συμμετέχουν υπό την εποπτεία της καθηγήτριας Αργύρη Αλίκης οι μαθητές: Βακωνάκη Κατερίνα, Ντάγια Ιωάννα, Παπαδάκης Διογένης, Βλαχάκη Ζαχαρένια, Ιατρούδη Ελένη, Κασσαπάκη Εύα, Ντέρτζης Βασίλης, Μαραυγάκης Κωνσταντίνος, Τερζάκη Εμμανουέλα, Τσολάκη Γιασεμή, Στρατήγη Νίκη, Γιαννουλάκη Σοφία, Βλαχάκης Γιάννης, Λύτρα Ιωάννα, Βρέντζου Μαργαρίτα, Παπάλα Κορίνα, Περάκη Μαριάννα, Μιχελάκη Μαριάντζελα, Μαυρομάτη Μαρία, Παπασάββα Αντωνία, Σαριδάκης Παντελής, Τερζάκη Μαρία, Σαζαλτζοπούλου Μαρία, Χαϊνάκης Παναγιώτης, Χατζηδάκη Ελένη, Τζανιδάκης Μανόλης